

‘Beter kleine meester dan grote knecht?’

Kleine staten en de strategie van ‘de slimme staat’

Bachelorscriptie Ilse ter Haar

S1826603

02-06-2020

Universiteit Leiden

Bachelorproject Kleine Staten in de Wereldpolitiek

1^e lezer en begeleider: W. P. Veenendaal

2^e lezer: P. Nieuwenburg

Aantal woorden: 7915 (exclusief verwijzingen)

Inhoudsopgave

Afkortingenlijst	2
Inleiding	3
Theoretisch Kader	4
Kleine Staten in IOs	4
Slimme Staat	5
Slimme Staat Strategie & Twee Nieuwe Elementen	6
Verwachtingen	8
Conceptualisatie & Operationalisatie	9
Onderzoeksdesign & Casus Selectie	11
Onderzoeksmethoden	12
Data Analyse	14
Trinidad en Tobago	15
Mauritius	17
Fiji	19
Succesvol?	22
Conclusie	24
Literatuurlijst	26
Appendix	33

Afkortingenlijst

Afkorting

Uitleg

AVVN

Algemene Vergadering van de Verenigde
Naties

EU

Europese Unie

MDGs

Millennium Development Goals

SDGs

Sustainable Development Goals

SLSS

Slimme Staat Strategie

VN

Verenigde Naties

Inleiding

“A small state is one whose geographical, economic, or demographic conditions contribute to a perceived weakness and vulnerability in the international setting” (DiploFoundation, 2010). Definities van kleine staten zoals deze van DiploFoundation, een stichting die zich richt op de rol van kleine staten in de wereldpolitiek, benoemen vrijwel altijd de kwetsbaarheid die gepaard gaat met kleinschaligheid (Commonwealth, 2020a; Wereldbank 2020). Dat kleine staten kwetsbaar zijn, wil echter niet betekenen dat ze machteloos zijn. Kleine staten zijn tegenwoordig in groten getale betrokken bij verschillende internationale organisaties, al is het door onder andere financiële beperkingen lastiger voor kleine staten om hierbinnen invloed uit te oefenen dan voor grote staten. Eerder onderzoek heeft uitgewezen dat kleine Europese staten toch hun belangen naar voren kunnen laten komen in de Europese Unie (EU), door gebruik te maken van de ‘slimme staat strategie’ (SLSS) (Grøn & Wivel, 2011). Grøn en Wivel presenteren drie sub-strategieën die samen de SLSS vormen: de kleine staat als lobbyist, de kleine staat als behartiger van eigen belangen en de kleine staat als norm entrepreneur (Grøn & Wivel, 2011, pp. 530-535). Slimme staten maken efficiënt gebruik van de beperkte beschikbare middelen om zo hun invloed op de wereldpolitiek te maximaliseren (Pedi & Sarri, 2019, p. 13). Een uitermate geschikt platform voor kleine staten om invloed uit te oefenen op de wereldpolitiek is de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (AVVN) (Vandenbosch, 1964, p. 308).

Het is echter niet uit de literatuur op te maken of kleine staten buiten de EU hier ook de SLSS kunnen toepassen. Aan de ene kant zijn kleine niet-Europese staten meestal armer dan kleine Europese staten (Corbett, Xu & Weller, 2019, p. 13), waardoor de financiële beperkingen van kleine staten hier nog beperkender zijn om invloed te kunnen uitoefenen in de AVVN. Daarnaast is de consensuscultuur van de EU bevorderend voor het gebruik van deze strategie (Grøn & Wivel, 2011, p. 533), terwijl de AVVN hier niet persé door gekenmerkt wordt. Aan de andere kant kan er vanuit het constructivisme beargumenteerd worden dat macht meer is dan enkel sterk zijn op materieel gebied (Thorhallsson, 2018, p. 25). Bovendien past de SLSS de kwetsbaarheden van kleine staten juist toe als bron van invloed (Wivel, 2010, pp. 25-26), en de in verhouding nog kwetsbaardere niet-Europese kleine staten zouden om deze reden ook gebruik moeten kunnen maken van de SLSS. Dit onderzoek tracht dit probleem van onduidelijkheid wat betreft de toepassing van het concept van de slimme staat als strategie door kleine niet-Europese staten in de AVVN op te lossen door de volgende onderzoeksvraag te beantwoorden:

'In hoeverre maken kleine niet-Europese staten gebruik van de slimme staat strategie in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, en zijn ze hierin succesvol?'

Dit onderzoek heeft als doel om de theorie van het concept van de slimme staat als strategie zoals beschreven door Grøn en Wivel (2011), toe te passen op nieuwe casussen in een nieuwe institutionele omgeving. De uitkomsten van dit onderzoek kunnen kleine (niet-Europese) staten meer inzicht geven over hoe ze als slimme staat hun belangen kunnen nastreven in een internationale arena zoals de AVVN. Er zal eerst in het theoretisch kader relevante literatuur worden gepresenteerd om het probleem weer te geven en verwachtingen te kunnen formuleren. Daarna volgt een conceptualisering, een verantwoording voor het *most different systems* onderzoeksdesign, de selectie van drie casussen en de onderzoeksmethoden. Vervolgens zullen de resultaten, verkregen door een kwalitatieve data-analyse, worden gepresenteerd om af te sluiten met een conclusie.

Theoretisch Kader

Kleine Staten in IOs

Kleine staten hebben te maken met beperkingen vanwege kleinschaligheid die grote staten niet, of minder ervaren. Kleine staten hebben bijvoorbeeld minder administratieve en financiële bronnen dan grote staten maar moeten hetzelfde presteren als grote staten op het internationale onderhandelingsstoneel (Panke, 2012, p. 316). Volgens Panke hebben de beperkte financiële middelen negatieve consequenties voor de onderhandelingspositie van kleine staten ten opzichte van grote staten. Zo zijn de ministeries en delegaties van kleine staten vaak kleiner, wat negatieve gevolgen heeft voor de effectiviteit van de onderhandelingen, de onderhandelings- of overtuigingsstrategieën en de voorbereiding hiervan (Panke, 2012, p. 316).

Bepaalde kwesties die specifiek van belang zijn voor kleine staten, zoals het probleem van klimaatverandering (Commonwealth Foundation, 2015, p. 1), zijn echter alleen op te lossen door grootschalige internationale samenwerking. Het is dus belangrijk voor kleine staten om hun belangen in zulke kwesties naar voren te laten komen in wereldwijde internationale organisaties. De VN is de belangrijkste wereldwijde internationale organisatie (Väyrynen, 1985, p. 142). De AVVN, ook wel 'het orgaan van kleine staten' genoemd (Vandenbosch, 1964, p. 306), gaat uit van de gelijkheid van staten. Hierbij weegt de stem van de kleinste en zwakste staat evenveel als de stem van een grootmacht. De AVVN heeft kleine staten hiermee een stem gegeven in de wereldpolitiek die grootmachten niet zomaar kunnen negeren (Vandenbosch,

1964, p. 308). Dit is daarom een uitermate geschikte arena, en de meest waarschijnlijke, voor kleine staten om hun belangen naar voren te laten komen.

Slimme Staat

In de internationale betrekkingen biedt het constructivisme een raamwerk dat de rol van ideeën en identiteiten benadrukt in het vormgeven van systemen en individueel gedrag. Het steekt hiermee anders in elkaar dan het realisme en het liberalisme, die uitgaan van een structureel verschil in macht tussen staten (Neumann & Gstöhl, 2006, p. 19). Volgens constructivisten streven staten niet enkel praktische materiële baten na en is macht meer dan alleen sterk zijn op materieel gebied (Thorhallsson, 2018, p. 25). Constructivisten richten zich binnen de politiek ook op de rol van ideeën, normen, kennis, cultuur en argumentatie (Finnemore & Sikkink, 2001, p. 392). Een van de manieren waarop kleine staten volgens constructivisten de eigen belangen kunnen behartigen in internationale organisaties, ondanks de financiële beperkingen die kleine staten ervaren ten opzichte van grote staten, is door zich te gedragen als een ‘slimme staat’ (Joenniemi, 1998; Arter, 2000; Wivel, 2005). Joenniemi (1998) verbond voor het eerst ‘slimheid’ aan de mogelijkheid van kleine staten om zich aan te passen, invloedrijk te zijn en het niet hebben van bepaalde verplichtingen die grootmachten in het systeem hebben. Een kleine staat is een slimme staat als deze op een zo efficiënt mogelijke manier gebruik maakt van de beperkte beschikbare middelen om zo hun invloed op de wereldpolitiek te maximaliseren (Pedi & Sarri, 2019, p. 13). Kleine staten kunnen een slimme staat worden door de SLSS toe te passen.

Grøn en Wivel (2011) vatten het concept van de SLSS samen door drie sub-strategieën te presenteren die gebruikt kunnen worden door kleine staten om invloed te kunnen uitoefenen binnen de EU: de kleine staat als lobbyist, de kleine staat als behartiger van eigen belangen en de kleine staat als norm entrepreneur (Grøn & Wivel, 2011, pp. 530-535). Kleine staten kunnen lobbyen door net zoals actoren uit het bedrijfsleven hun eigen deskundigheid, of die van anderen te gebruiken (Grøn & Wivel, 2011, p. 530). Kleine staten kunnen als behartiger van eigen belangen optreden doordat kleine staten hun gebrek aan macht kunnen gebruiken om invloed uit te oefenen; concurrerende grootmachten zullen kleine staten waarschijnlijk als eerlijke onderhandelaars beschouwen die het algemeen belang van de Unie zullen behartigen (Arter, 2000, p. 679). Als laatste kunnen kleine staten als norm entrepreneurs optreden (Grøn & Wivel, 2011, p. 534). Voor het ontstaan van een nieuwe norm moet een agent, in dit geval een staat, optreden als norm entrepreneur en steun mobiliseren voor specifieke standaarden van gepastheid en andere staten overtuigen om nieuwe normen over te nemen (Finnemore &

Sikkink, 1998, pp. 897-901). Grøn en Wivel verwachten dat deze drie strategieën in Europese context naast elkaar bestaan, elkaar overlappen en versterken (Grøn & Wivel, 2011, p. 530).

Het concept van de slimme staat als strategie is meermaals binnen de EU onderzocht (Arter, 2000; Broman, 2005; Grøn & Wivel, 2011), en is getoetst aan casussen die kunnen worden gezien als middelgrote staten in plaats van kleine staten (Browning, 2006; Björkdahl, 2007; Thorhallsson, 2012; Tarp, Nilas & Hansen, 2013). Uit deze literatuur valt echter niet op te maken of kleine staten buiten de EU ook de strategie van de slimme staat kunnen toepassen om invloed te kunnen uitoefenen op grotere internationale schaal: de wereldpolitiek. De AVVN is hiervoor een uitermate geschikt platform voor kleine staten (Vandenbosch, 1964, p. 308). Er is dus een hiaat wat betreft de toepassing van de SLSS met betrekking tot twee nieuwe elementen; een nieuwe groep kleine staten en een nieuwe internationale organisatie.

Slimme Staat Strategie & Twee Nieuwe Elementen

De toepasbaarheid van de SLSS door kleine staten voorbij de EU kan worden beperkt door het feit dat kleine niet-Europese staten meestal armer zijn dan kleine Europese staten (Corbett, Xu & Weller, 2019, p. 13). De eerdergenoemde financiële beperkingen van kleine staten (Panke, 2012, p. 316), vormen hier een nog grotere beperking om invloed te kunnen uitoefenen. En hoewel complexe internationale onderhandelingen complexe technische kennis vereisen hebben kleine eilandstaten te maken met een beperkte aanwezigheid van geschoold personeel en tekortkomingen in de middelen om het personeel dat aanwezig is op te leiden en te belonen (Corbett & Connell, 2015, pp. 446-455). Daarbij hebben kleine staten te maken met *braindrain*; een fenomeen waarbij de geschoolde arbeidskrachten die wel aanwezig zijn emigreren (Beine, Docquier & Schiff, 2008, p. 2). Waar het op het eerste gezicht lijkt alsof alle kleine staten gelijke toegang hebben tot internationale organisaties zoals de VN, worden ze hierbinnen beperkt door de gelimiteerde beschikbaarheid van technische expertise (Corbett & Connell, 2015, p. 455). Deze gegevens maken dat de SLSS die enkel nog bewezen is in Europese context (Grøn & Wivel, 2011), minder goed toepasbaar lijkt op kleine niet-Europese staten.

De EU en de VN zijn twee hele verschillende organisaties (Kille & Scully, 2003, p. 188). De EU is een regionale internationale organisatie met sterke supranationale kenmerken (Wouters & Chané, 2016, p. 300). Binnen de EU is er sprake van een consensuscultuur; de permanente EU-onderhandelingen, evenals de prevalentie van sterke consensusnormen die hard onderhandelingsgedrag ontmoedigen (Elgström & Jönsson, 2000, p. 684), dragen hieraan bij. De VN is een overwegend op de staat gerichte wereldwijde instelling (Wouters & Chané, 2016,

p. 300). In de AVVN, waar de leden bijna elke soevereine staat in het systeem vormen, zou het bereiken van een strikte consensus bijna onmogelijk zijn als staten hun ware voorkeuren zouden uiten (Lockwood, 2010, p. 2). Daarbij stelt Smith (1999) dat hoe meer actoren een stem uit te brengen hebben, hoe minder de kans bestaat dat er sprake gaat zijn van consensus (Smith, 1999, p. 178). Hoewel er in de AVVN wel gestreefd wordt naar consensus (VN, z.d.-a), is er in de EU sprake van een heuse consensuscultuur (Heisenberg, 2005, p. 68). De sub-strategie 'de kleine staat als behartiger van eigen belangen' van de SLSS van Grøn en Wivel (2011) draait vanwege het profileren van eigen belang als algemeen belang, om het streven naar consensus (Grøn & Wivel, 2011, p. 533). De SLSS zou om deze reden effectiever moeten werken bij een instelling die zoveel mogelijk uitgaat van consensus. Omdat er in de AVVN in mindere mate sprake is van een daadwerkelijke consensuscultuur, zou je kunnen beargumenteren dat de strategie hierdoor minder succesvol zal zijn bij toepassing door kleine staten in de context van de VN.

Daarentegen kan vanuit de constructivistische benadering beargumenteerd worden dat de SLSS van Grøn en Wivel (2011) zoals hierboven uitgelegd in Europese context, ook toegepast kan worden door kleine niet-Europese staten in de AVVN. De SLSS gebruikt de kwetsbaarheden van kleine staten als bron van invloed (Wivel, 2010, pp. 25-26), en geeft hiermee aan dat de materiële capaciteiten van een staat niet van invloed zijn op het succes van deze strategie. Macht is vanuit de constructivistische benadering namelijk meer dan alleen sterk zijn op materieel gebied (Thorhallsson, 2018, p. 25). Door de kleinschaligheid van kleine staten worden ze niet als rivalen gezien door grootmachten en wordt er meer vrijheid aan kleine staten verleend als deze bijvoorbeeld als eerlijke onderhandelaars willen optreden (Wivel, 2010, p. 26). De in vergelijking meestal kwetsbaardere niet-Europese kleine staten zouden om deze reden ook succesvol gebruik moeten kunnen maken van de SLSS.

Uit de literatuur valt niet op te maken of deze strategie die toegepast kan worden door kleine Europese staten in de EU, ook door kleine niet-Europese staten in een andere internationale organisatie toegepast kan worden; zoals binnen de voor kleine staten voordelige AVVN. Om hierover duidelijkheid te verschaffen luidt de onderzoeksvraag als volgt:

'In hoeverre maken kleine niet-Europese staten gebruik van de slimme staat strategie in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, en zijn ze hierin succesvol?'

Dit onderzoek heeft als doel om de theorie van de SLSS zoals beschreven door Grøn en Wivel (2011), toe te passen op nieuwe casussen in een nieuwe institutionele omgeving. De uitkomsten

van dit onderzoek kunnen kleine (niet-Europese) staten meer inzicht geven over hoe ze als slimme staat hun belangen kunnen nastreven in een internationale arena, zoals de AVVN.

Verwachtingen

Kleine niet-Europese staten zijn meestal armer dan kleine Europese staten (Corbett, Xu & Weller, 2019, p. 13), waardoor de eerdergenoemde financiële beperkingen van kleine staten nog meer een beperking vormen. Ook belemmeren de beperkte aanwezigheid van geschoold personeel en ambtenaren (Corbett & Connell, 2015, pp. 445-446), de toepasbaarheid van de SLSS. De eerste verwachting luidt daarom als volgt: *het slimme staat concept als onderhandelingsstrategie in Europese context, zal niet toegepast worden door kleine niet-Europese staten als onderhandelingsstrategie in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (verwachting 1).*

De tegenovergestelde verwachting vloeit voort uit de constructivistische benadering. Volgens constructivisten is macht meer dan alleen sterk zijn op materieel gebied (Thorhallsson, 2018, p. 25), waardoor de materiële capaciteiten van een staat niet van invloed zullen zijn op het toepassen van deze strategie. De tweede verwachting luidt daarom als volgt: *het slimme staat concept als onderhandelingsstrategie in Europese context, zal toegepast worden door kleine niet-Europese staten als onderhandelingsstrategie in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (verwachting 2).*

De derde verwachting komt voort uit de sub-strategie ‘de kleine staat als behartiger van eigen belangen’. Deze sub-strategie streeft naar het profileren van het eigen belang als algemeen belang en komt het beste tot zijn recht binnen een instelling die uitgaat van consensus (Grøn & Wivel, 2011, p. 533). Dit laatste is iets waar in de AVVN in mindere mate sprake van is dan in de EU en zal daarom de mate van het succes van de mogelijk gebruikte SLSS beïnvloeden. Daarom luidt de derde verwachting als volgt: *het slimme staat concept als onderhandelingsstrategie in Europese context zal niet succesvol zijn bij gebruik door kleine niet-Europese staten in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (verwachting 3).*

De laatste verwachting slaat wederom terug op het constructivisme. De SLSS gebruikt namelijk de kwetsbaarheden van kleine staten als bron van invloed (Wivel, 2010, pp. 25-26). De niet-Europese kleine staten die in vergelijking met Europese kleine staten nog kwetsbaarder zijn, zouden om deze reden juist succesvol moeten zijn wat betreft het mogelijke gebruik van de SLSS. Hieruit vloeit de vierde verwachting voort: *het slimme staat concept als*

onderhandelingsstrategie in Europese context, zal succesvol zijn bij gebruik door kleine niet-Europese staten in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (verwachting 4).

Conceptualisatie & Operationalisatie

Drie concepten behoeven een definitie. De eerste is ‘kleine niet-Europese staten’. De VN wordt gebruikt en gezien als een verstrekker van politieke goedkeuring en afkeuring met betrekking tot de bewering van staten dat ze een status hebben als onafhankelijke leden van het internationale systeem (Claude, 1966, p. 367). Als een staat lid is van de VN is deze erkend door andere staten (VN, z.d.-b). In dit onderzoek is een staat daarom een staat die lid is van de VN. Over de definitie van de kleinschaligheid van een staat bestaat er weinig consensus binnen de literatuur (Armstrong & Read, 2003, p. 100). Een definitie op basis van populatie komt het meest voor (Crowards, 2002, p. 143) en zal daarom in dit onderzoek ook worden gebruikt. Het Gemenebest, een organisatie die voornamelijk bestaat uit kleine staten, definieert een kleine staat als een staat met minder dan 1.5 miljoen inwoners (Commonwealth, 2020a). Daarom wordt in dit onderzoek een kleine niet-Europese staat gedefinieerd als een VN-lidstaat met minder dan 1.5 miljoen inwoners gelegen buiten Europa.

Het tweede concept dat om meer duidelijkheid vraagt is ‘de slimme staat strategie (SLSS)’. In dit onderzoek zal de SLSS van Grøn en Wivel (2011) aangehouden worden omdat deze auteurs vergelijkbare eerdere concepten van de slimme staat die bestaan in de literatuur, combineren tot één overkoepelende strategie. Deze strategie bestaat uit drie sub-strategieën die eerder in het theoretisch kader uiteengezet zijn; de kleine staat als lobbyist, de kleine staat als behartiger van eigen belangen en de kleine staat als norm entrepreneur (Grøn & Wivel, 2011, pp. 530-535). De kleine staat treedt in dit onderzoek op als lobbyist als deze gebruik maakt van deskundigheid om de belangen naar voren te laten komen. Voor kleine staten betreft dit de kennis die ze bezitten over een specifiek probleemgebied, kennis van belangengroepen, de publieke opinie, of kennis van experts (Grøn & Wivel, 2011, pp. 530).

De kleine staat treedt in dit onderzoek op als behartiger van eigen belangen als deze zichzelf profileert als behartiger van het algemene belang (Grøn & Wivel, 2011, pp. 532-533). Aangezien het waarschijnlijk lastig zal zijn om onderscheid te maken tussen het eigen belang en het algemene belang, zal er gekeken worden of het algemene belang dat de kleine staat in kwestie aankaart, ook specifiek van belang is voor de kleine staat zelf.

Daarnaast worden kleine staten in dit onderzoek gezien als norm entrepreneurs als deze andere staten proberen te overtuigen van hun eigen normatieve overtuigingen, door middel van twee manieren. Ten eerste kunnen kleine staten inspelen op dominante discoursen die heersen in de VN. De Millennium Development Goals (MDGs) en de Sustainable Development Goals (SDGs) beschrijven ontwikkelingsdoelen die zijn geformuleerd door de VN zelf (Fukuda-Parr & McNeill, 2019, p. 6). Zowel de MDGs als de SDGs zijn gekenmerkt als aangewezen documenten die representatief zijn voor de VN als geheel (Briant Carant, 2016, p. 16), en zullen daarom worden gezien als de dominante discoursen die heersen in de VN. Ten tweede kunnen kleine staten als maatstaf optreden op bepaalde beleidsterreinen. Dit concept betreft voornamelijk de ontwikkeling van vergelijkende prestatie-indicatoren (Broome & Quirk, 2015, p. 813), waarmee andere staten kunnen reflecteren op zichzelf (Grøn & Wivel, 2011, p. 534). Deze drie sub-strategieën zullen naast elkaar bestaan, elkaar overlappen en versterken (Grøn & Wivel, 2011, p. 530).

Het laatste concept dat gedefinieerd moet worden is 'succes'. De mate van succes is lastig meetbaar en Grøn en Wivel (2011) verschaffen zelf geen duidelijke conceptualisatie. Om toch enige indicatie te kunnen geven over de mate van succes betreffende het gebruik van de SLSS, zal er worden gekeken naar een combinatie van twee elementen. Ten eerste zal de mate van succes afhangen van de aandacht die kwesties, die door de SLSS zijn aangekaart, hebben gekregen in internationale nieuwsberichten. Politieke agenda's neigen te reageren op media agenda's (Sevenans, Walgrave & Epping, 2016, p. 622), dus als kwesties meer media-aandacht krijgen, krijgen ze ook meer politieke aandacht (Walgrave & Van Aelst, 2006). Ten tweede zal er worden gekeken naar in hoeverre er resoluties in de AVVN zijn aangenomen met betrekking tot de kwesties die door de SLSS zijn aangekaart. Resoluties zijn formele uitingen van de mening of de wil van de VN (VN, 2020a). Als er resoluties zijn aangenomen over kwesties die door middel van de SLSS zijn aangekaart, zou deze strategie daar mogelijk enige rol in hebben gespeeld. Kleine niet-Europese staten worden in dit onderzoek daarom als succesvol beschouwd als de kwesties die door middel van de SLSS zijn aangekaart, aandacht hebben gekregen in internationale nieuwsberichten en als er in de AVVN resoluties zijn aangenomen met betrekking tot deze kwesties.

Onderzoeksdesign & Casus Selectie

Dit onderzoek biedt een kwalitatieve, vergelijkende analyse op basis van de bestudering van drie casussen. Bij deze vergelijkende casus studie zal gebruik worden gemaakt van het *most different systems design* als basis voor de casusselectie. Bij dit design is de strategie om casussen te kiezen die zo verschillend mogelijk zijn met betrekking tot externe variabelen, op één mogelijk verklarende, onafhankelijke variabele na; kleinschaligheid. Zolang deze onafhankelijke variabele constant is, zijn de verder onderlinge verschillen tussen de casussen niet van belang in relatie tot het voorspellen van de afhankelijke variabele (Przeworski & Teune, 1970, p. 45). Dit design is gekozen omdat als de verklarende factor wordt vastgesteld bij casussen die dermate van elkaar verschillen, deze verklarende factor ook kan gelden voor andere casussen en de theorie op mogelijk alle kleine niet-Europese staten van toepassing is. Kleine staten bevinden zich in elke geografische regio, maar de meesten behoren tot drie hoofdgroepen: het Caribisch gebied, Afrika, en Oost-Azië en de Stille Oceaan (Beine, Docquier & Schiff, 2008, p. 3). De drie casussen die gekozen zijn komen daarom elk uit een van deze bovengenoemde hoofdgroepen: Trinidad en Tobago, Mauritius en Fiji.

Trinidad en Tobago is een kleine eilandstaat gelegen in de Caraïbische Zee. Deze kleine staat heeft 1,389.860 miljoen inwoners en een BBP van 23,1 miljard dollar (Wereldbank, 2018a). Van de drie casussen heeft Trinidad en Tobago het hoogste BBP. Trinidad en Tobago is een unitaire republiek met een bepaalde mate van regionale autonomie en een bicameraal parlementair stelsel (Commonwealth, 2020b).

Mauritius is een kleine eilandstaat gelegen in de Indische Oceaan. Mauritius heeft 1,265.300 miljoen inwoners en een BBP van 14,2 miljard dollar (Wereldbank, 2018b). Mauritius is een republiek en heeft een unicameraal parlementair stelsel (Commonwealth, 2020c).

Fiji is een kleine eilandstaat gelegen in de Stille Oceaan met 883.480 inwoners (Wereldbank, 2018c). Fiji heeft een aanzienlijk lager BBP van 5,5 miljard dollar (Wereldbank, 2018c). Fiji is berucht om de politieke instabiliteit getuige regelmatige omverwerpingen van de regering (Firth, Fraenkel & Lal, 2009, p. 4). Na de laatste staatsgreep van 2006 vonden in 2014 de eerste democratische verkiezingen plaats onder de nieuwe constitutie van 2013. Deze nieuwe constitutie omvat een unicameraal parlementair stelsel (Commonwealth, 2020d).

Alle casussen liggen in een ander werelddeel, ervaren andere vormen van welvaart en er zijn significante verschillen tussen de regeringsvormen. Met inwoneraantallen van 1,389.860 miljoen voor Trinidad en Tobago, 1,265.300 miljoen voor Mauritius en 883.480 voor Fiji

(Wereldbank, 2018a; Wereldbank, 2018b; Wereldbank, 2018c), liggen deze kleine staten qua kleinschaligheid, de mogelijk verklarende factor, wel dicht op elkaar.

Onderzoeksmethoden

Dit onderzoek zal vanwege de constructivistische invalshoek van de theorie van de SLSS, gebruik maken van een discours analyse. Kleine staten die de SLSS toepassen, gebruiken het discours in hun voordeel als onderdeel van de strategie. Het gebruik van deze strategie kan, als aanwezig, worden herkend in uitspraken gedaan in de jaarlijkse speeches van kleine niet-Europese staten in de AVVN. Deze speeches zijn een representatieve databron voor dit onderzoek aangezien deze speeches het algemene debat aftrappen en hiervoor de toon zetten. Het algemene debat is het ‘pronkstuk’ van de jaarlijkse sessie van de AVVN (Berridge & Jennings, 1985, p. 80) en stelt wereldleiders in staat om die belangen naar voren te laten komen die op dat moment belangrijk zijn voor hun staat. Enige vorm van strategie, wellicht de SLSS, zal hier dus aan de orde zijn. Er zal gebruik worden gemaakt van een tijdsafbakening van 10 jaar (2010 – 2020) om te voorkomen dat er conclusies worden getrokken op basis van slechts een momentopname.

Voor de sub-strategie ‘de kleine staat als lobbyist’ zal worden gelet op uitspraken betreffende kennis van een specifiek probleemgebied, kennis van belangengroepen, de publieke opinie of experts (Grøn & Wivel, 2011, pp. 530). Voor de sub-strategie ‘de kleine staat als behartiger van eigen belangen’ zal worden gelet op uitspraken die duiden op het aantonen van belangen die impact hebben op de kleine staat in kwestie zelf, op andere actoren of op het systeem als geheel (Pedi & Sarri, 2019, p. 8). Als uit de speech niet op te maken valt of het algemene belang dat genoemd wordt overeenkomt met het eigen belang van de kleine staat in kwestie, zullen beleidsdocumenten van de kleine staat in kwestie geanalyseerd worden op overeenkomsten met het aangekaarte algemene belang. Mocht hiervan geen sprake zijn, dan zal het niet meetellen in de analyse als sub-strategie. Wat betreft de laatste sub-strategie ‘de kleine staat als norm entrepreneur’ (Grøn & Wivel, 2011, p. 534), zal worden gelet op uitspraken die inspelen op de dominante discourses die heersen in de VN in de vorm van directe referenties naar MDGs of SDGs of op uitspraken die aantonen dat de kleine staat in kwestie zichzelf als aantoonbare maatstaf op een bepaald beleidsterrein profileert.

In het geval dat er wordt vastgesteld dat de SLSS inderdaad is toegepast, zal er worden onderzocht of dit succesvol is geweest. Hiervoor zal er per casus dieper worden ingegaan op een kwestie die veelvuldig is aangekaart door middel van de SLSS. In nieuwsberichten zal erop

worden gelet of de relatie tussen de desbetreffende casus en kwestie ook genoemd wordt, om een betere inschatting te kunnen maken over de impact van de mogelijk gebruikte SLSS. De nieuwsproducties van de BBC en Al Jazeera zullen als bron dienen voor dit deel van het onderzoek. De BBC is geselecteerd om de westerse nieuwsberichten te vertegenwoordigen, waarbij Al Jazeera het tegengewicht biedt vanwege de andere culturele perspectieven (Loomis, 2009, p. 144).

Data-analyse

Het is belangrijk om nogmaals te benadrukken dat de sub-strategieën van de SLSS naast elkaar bestaan en elkaar overlappen (Grøn & Wivel, 2011, p. 530). Meerdere sub-strategieën kunnen ten behoeve van dezelfde kwestie worden gebruikt. Hierdoor zal het totaal aantal keren gebruik van sub-strategieën niet noodzakelijkerwijs gelijk staan aan het totaal aantal kwesties dat door middel van de SLSS is aangekaart. De resultaten van de analyse van de jaarlijkse speeches van Trinidad en Tobago, Mauritius en Fiji op het gebruik van de SLSS in de tijdsperiode 2010-2020 zijn weergegeven in Tabel 1.

Tabel 1

Gebruik Slimme Staat Strategie in Algemene Vergadering Speeches per Casus in 2010-2020

Sub-strategie	Trinidad en Tobago	Mauritius	Fiji
<i>Lobbyist</i>			
Kennis van specifiek probleemgebied	8	11	6
Kennis van belangengroepen	1	1	-
Kennis van publieke opinie	-	-	4
Kennis van experts	7	14	9
<i>Behartiger van Eigen Belangen</i>			
Behartiger van Eigen Belangen	27	26	6
<i>Norm entrepreneur</i>			
Dominante Discours	17	9	12
Maatstaf	37	33	32
Totaal	97	94	69

Trinidad en Tobago

De focus ligt in de speeches van de afgelopen 10 jaar van Trinidad en Tobago voornamelijk op klimaatverandering en het duurzaam gebruik en behoud van de oceanen. Dit zijn vaak terugkomende thema's vanwege het feit dat klimaatverandering en zeespiegelstijging een van de ernstigste bedreigingen voor kleine staten zijn (Commonwealth Foundation, 2015, p. 1). Daarnaast is Trinidad en Tobago een kleine eilandstaat en dragen de activiteiten en hulpbronnen in de oceaan en het kustgebied in belangrijke mate bij tot de identiteit en het welzijn van de burgers van het land (Hassanali, 2015, p. 1). In de jaarlijkse speeches van Trinidad en Tobago in de AVVN in de tijdsperiode van 2010 – 2020 zijn er 60 keer kwesties aangekaart door middel van het gebruik van in ieder geval één sub-strategie van de SLSS. Tabel 1 toont hoe het totale aantal van 97 keren gebruik van de sub-strategieën zijn onderverdeeld per sub-strategie.

De Kleine Staat als Lobbyist

In de totstandkoming van de Post-2015 Ontwikkelingsagenda, refereert Winston Dookeran, de minister van Buitenlandse Zaken van Trinidad en Tobago, bijvoorbeeld naar een quote van experts uit het *High-Level Panel of Eminent Persons*:

We also find merit in the comments of the High-level Panel of Eminent Persons on the Post-2015 Development Agenda . . . which indicated that the targets to be agreed for the post-2015 development agenda should be monitored closely and “the indicators that track them should be disaggregated to ensure no one is left behind and targets should only be considered ‘achieved’ if they are met for all relevant income and social groups” (VN, 2013, pp. 19-20).

De Kleine Staat als Behartiger van Eigen Belangen

In het kader van het gebruik van de oceanen en consistentie met de *United Nations Convention on the Law of the Sea*, benoemt Denis Moses, Minister van Buitenlandse Zaken en CARICOM-aangelegenheden, de baten voor de gehele mensheid bij de ontwikkeling van een internationaal juridisch bindend instrument:

. . . Trinidad and Tobago looks forward to active participation by all States in the Preparatory Committee on the development of an international legally binding instrument on the conservation and sustainable use of marine biological diversity beyond areas of national jurisdiction, for the benefit of all humankind (VN, 2015a, p. 25).

Dat Trinidad en Tobago zelf ook belang heeft bij het behoud en duurzaam gebruik van de oceanen komt meerdere malen naar voren in de speeches, bijvoorbeeld:

As a twin-island State, the conservation and sustainable use of oceans, seas and marine resources is critically important to the development priorities of Trinidad and Tobago. However, Trinidad and Tobago is located in a region that is highly vulnerable to an unprecedented rate of loss of marine biodiversity and to the impact of unsustainable practices on the marine environment (VN, 2018a, p. 48).

Door het algemene belang te noemen probeert Moses het eigen belang dat Trinidad en Tobago bij deze kwestie heeft te verpakken in het grote belang dat de rest van de wereld erbij heeft.

De Kleine Staat als Norm Entrepreneur

Een voorbeeld waarbij Moses namens Trinidad en Tobago optreedt als norm entrepreneur door in te spelen op de dominante discoursen, is de kwestie wat betreft de financiële relaties tussen binnenlandse banken en internationale markten. Correspondentbankrelaties (CBRs), die ervoor zorgen dat banken toegang hebben tot financiële diensten in verschillende rechtsgebieden en grensoverschrijdende betalingsdiensten aanbieden aan hun klanten, zijn in de regio van de Caribische Gemeenschap (CARICOM) beperkt of beëindigd. Dit heeft volgens Moses geleid tot zowel destabilisatie van de financiële sectoren van de CARICOM-lidstaten als tot verstoring van de groei en economische vooruitgang van deze regio. Moses zegt hierover: *“The cessation of correspondent banking relations by international banks . . . undermines our efforts to truly build a global partnership that will achieve the Sustainable Development Goals”* (VN, 2016a, p. 25). Moses legt de relatie bloot tussen de beperkingen wat betreft bankbetrekkingen die aan hen worden opgelegd en het behalen van de SDGs. Hiermee probeert hij de overige lidstaten en andere actoren te overtuigen dat deze financiële situatie gecorrigeerd moet worden, aangezien deze niet in lijn ligt met de dominante discoursen van de VN.

Verwachtingen

Uit de data-analyse van deze eerste casus blijkt dat verwachting 2 tot nu toe lijkt te kloppen. In de jaarlijkse speeches van Trinidad en Tobago in de AVVN in de tijdsperiode van 2010 – 2020 zijn er in totaal 60 keren kwesties aangekaart door middel van het gebruik van in ieder geval één sub-strategie van de SLSS, waarbij de drie sub-strategieën in totaal 97 keren zijn toegepast. Als er wordt gekeken naar het gebruik per sub-strategie zoals weergegeven in Tabel 1, valt op dat wat betreft de sub-strategie ‘de kleine staat als lobbyist’ er bijna tot geen gebruik is gemaakt

van kennis van belangengroepen en de publieke opinie. De reden voor deze beperkte toepassing kan verklaard worden aan de hand van verwachting 1. De kennis van belangengroepen en de publieke opinie moet vergaard worden, en deze groepen hiervoor benaderd. Om dit te kunnen verwezenlijken moet Trinidad en Tobago bepaalde middelen inzetten, waar ze in vergelijking met Europese kleine staten minder over beschikken. Ondanks de relatief hoge welvaart van Trinidad en Tobago in vergelijking met de andere casussen, heeft het op mondiale schaal nog steeds een lage positie en dit blijkt een beperkende factor als het gaat om beïnvloeden van machtigere partners (Braveboy-Wagner, 2010, p. 424).

Mauritius

De kwesties die namens Mauritius met regelmaat in speeches worden aangekaart, betreft ten eerste een geschil voortkomend uit het nalatenschap van het Britse imperiale rijk; namelijk de soevereiniteit van de Chagos-archipel. De belangrijkste juridische kwestie die hieruit volgt is ongetwijfeld of de voormalige bewoners van de Chagos-archipel, al dan niet een recht op terugkeer naar hun eilandwoningen genieten (Abraham, 2011, p. 68). Daarnaast is Mauritius net als Trinidad en Tobago een kleine eilandstaat en bijzonder kwetsbaar voor de gevolgen van klimaatverandering waardoor dit een blijvend terugkerende kwestie is in de jaarlijkse speeches van Mauritius. In de tijdsperiode van 2010 – 2020 zijn er door Mauritius in totaal 66 keren kwesties aangekaart door middel van het gebruik van in ieder geval één sub-strategie van de SLSS. Tabel 1 toont hoe het totale aantal van 94 keren gebruik van de sub-strategieën zijn onderverdeeld per sub-strategie. Uit Tabel 1 komt ook naar voren dat dit aantal relatief overeenkomt met het totale aantal van Trinidad en Tobago.

De Kleine Staat als Lobbyist

Een voorbeeld waarbij Anerood Jugnauth, de toenmalige minister-president van Mauritius, gebruik maakt van de kennis van experts is bij de kwestie van de soevereiniteit wat betreft de Chagos-archipel:

Mauritius appreciates the fact that two arbitrators have confirmed the opinion that the United Kingdom is not the coastal State in relation to the Chagos Archipelago. That view has not been contradicted by any other judge or arbitrator. It unquestionably confirms our stand that the Chagos Archipelago is and always has been an integral part of the territory of Mauritius (VN, 2015b, p. 16).

Om het eigen standpunt kracht bij zetten zet Jugnauth het oordeel van twee arbiters in. Aangezien arbiters een onafhankelijke status beheren wordt het standpunt van A. Jugnauth weergegeven als rechtvaardig.

De Kleine Staat als Behartiger van Eigen Belangen

Wederom leent de kwestie van klimaatverandering zich als een goed voorbeeld. Nadat in de speech van Mauritius in 2018 duidelijk wordt gemaakt dat vooral de weerbaarheid van kleine eilandstaten versterkt moet worden met betrekking tot de gevolgen van klimaatverandering, zegt Pravind Kumar Jugnauth, de minister-president van Mauritius, hierover het volgende:

Without a renewed global commitment to undertaking ambitious efforts aimed at combating climate change and adapting to its effects, we will fail to meet the targets of the Paris Agreement and endanger our planet, as well as our own survival (VN, 2018b, pp. 39-40).

P. K. Jugnauth wijst de internationale gemeenschap hier op de bedreiging van het voortbestaan van de planeet en van de mensheid, als gevolg van een inactieve houding wat betreft het behalen van de doelen van het Verdrag van Parijs.

De Kleine Staat als Norm Entrepreneur

Een voorbeeld waarbij Anerood Jugnauth, de toenmalige minister-president van Mauritius, gebruik maakte van vergelijkende prestatie indicatoren om op te treden als maatstaf, betrof de kwestie van internationale normen voor transparantie en informatie-uitwisseling. Mauritius stelt zich als norm entrepreneur op door zich als land genoemd te laten worden in de titel van een verdrag van de VN inzake transparantie: *'the Mauritius Convention on Transparency'*. Daarnaast is het gastland voor de handtekening ceremonie die volgt uit dit transparantieverdrag en is Mauritius het eerste land die dit verdrag ondertekent en ratificeert:

In March this year, Mauritius was privileged to host the signature ceremony for the United Nations Convention on Transparency in Treaty-based Investor-State Arbitration (resolution 69/116, annex), otherwise known as the Mauritius Convention on Transparency. By being the first country to sign and ratify the Convention, we are forcefully demonstrating our commitment to democratic participation, transparency and good governance (VN, 2015b, p. 15).

Hiermee geeft A. Jugnauth aan dat Mauritius achter een bepaalde standaard staat wat betreft transparantie bij arbitrage tussen investeerders en staten. Door het eerste land te zijn die het

transparantieoverdrag ondertekent en ratificeert creëert Mauritius een vergelijkende prestatie indicator, in de hoop dat andere landen deze zullen gaan volgen en hiermee een nieuwe norm tot stand komt.

Verwachtingen

In de jaarlijkse speeches van Mauritius in de AVVN in de tijdsperiode van 2010 – 2020 zijn er in totaal dus 66 keren kwesties aangekaart door middel van het gebruik van in ieder geval één sub-strategie van de SLSS. Tabel 1 laat zien dat de drie sub-strategieën in totaal 94 keren zijn toegepast. Het slimme staat concept als onderhandelingsstrategie in Europese context is dus wel degelijk toegepast als onderhandelingsstrategie door Mauritius in de AVVN en loopt daarmee in lijn met verwachting 2. Als er wordt gekeken naar het gebruik per sub-strategie in Tabel 1, valt ook hier op dat wat betreft de sub-strategie ‘de kleine staat als lobbyist’ er bijna tot geen gebruik is gemaakt van kennis van belangengroepen en de publieke opinie. De reden voor de beperkte toepassing van deze sub-strategie kan net als bij Trinidad en Tobago verklaard worden aan de hand van verwachting 1. De financiële beperkingen waar Trinidad en Tobago in vergelijking met Europese kleine staten te maken mee heeft, kunnen voor Mauritius ook de verklaring zijn voor het in mindere mate gebruiken van de kennis van belangengroepen en de publieke opinie.

Fiji

Net als Trinidad en Tobago en Mauritius, komt in de speeches van Fiji de kwestie van klimaatverandering ruim aan bod. Fiji is als kleine eilandstaat ook erg kwetsbaar voor de gevolgen van klimaatverandering (McNamara & Des Combes, 2015, p. 315). Daarnaast gebruikt Fiji de speeches in de AVVN voornamelijk om aan te tonen dat er toegewerkt wordt naar de realisatie en implementatie van een duurzaam democratisch Fiji en dat ze de politiek instabiele periode voorafgaand aan de ontwikkeling van deze democratie, achter zich hebben gelaten. Wereldwijde erkenning van de nieuwe democratie van Fiji zal zorgen voor een positie waarin Fiji zijn invloed op de wereldpolitiek kan uitbreiden. In de jaarlijkse speeches van Fiji in de AVVN in de tijdsperiode van 2010 – 2020 zijn er in totaal 41 keren kwesties aangekaart door middel van het gebruik van in ieder geval één sub-strategie van de SLSS. Tabel 1 toont hoe het totale aantal van 69 keren gebruik van de sub-strategieën zijn onderverdeeld per sub-strategie. Het totaal aantal keren dat Fiji kwesties aankaart door in ieder geval één sub-strategie van de SLSS te gebruiken ligt in vergelijking met Trinidad en Tobago en Mauritius relatief lager. De verklaring hiervoor ligt in de afwezigheid van de diversiteit van belangen van Fiji in

de geanalyseerde tijdsperiode, gezien de herhaaldelijke focus op het bovengenoemde profileren van Fiji als een duurzame democratie.

De Kleine Staat als Lobbyist

Om de internationale gemeenschap te overtuigen van de nieuwe democratie van Fiji, gaf Josaia Voreqe Bainimarama, minister-president van Fiji, aan dat het eigen volk al zo ver was: “*They believe in themselves, in their democracy and in their country’s future*” (VN, 2015c, p. 44). Door aan te tonen dat de publieke opinie van Fiji achter de nieuwe democratie staat, wil Bainimarama erop wijzen dat er geen reden is voor de internationale gemeenschap om dit standpunt zelf ook niet aan te nemen en probeert hierdoor de legitimiteit van de nieuwe democratie te versterken.

De Kleine Staat als Behartiger van Eigen Belangen

Bainimarama maakte namens Fiji gebruik van de sub-strategie ‘de kleine staat als behartiger van eigen belangen’ in bijvoorbeeld de volgende uitspraak over de samenwerking van de *Alliance of Small Island States* wat betreft de kwestie van klimaatverandering:

I appeal to my fellow Pacific leaders to support me as we tackle the greatest challenge to our own region and the greatest challenge to the world. I want to acknowledge the work of the past 30 years of the Alliance of Small Island States, which has consistently looked after the interests of our people. And reminded the world that our interests are the interests of every global citizen (VN, 2017a, p. 25).

Naast dat Bainimarama klimaatverandering bestempelt als de grootste uitdaging voor de wereld, benoemt hij ook expliciet dat de belangen van de *Alliance of Small Island States* wat betreft klimaatverandering, ook de belangen van alle wereldburgers zijn.

De Kleine Staat als Norm Entrepreneur

Fiji heeft relatief vaak opgetreden als maatstaf in relatie tot het totaal aantal keren dat Fiji kwesties heeft aangekaart door middel van het gebruik van in ieder geval één sub-strategie van de SLSS. De reden hiervoor is dat in de geanalyseerde periodes van zowel voor als na de democratische verkiezingen van 2014, Fiji de vooruitgang van het democratische proces probeert weer te geven door middel van het noemen van prestatie indicatoren betreffende bepaalde normen. In het volgende voorbeeld geeft Bainimarama aan dat Fiji een goede toevoeging aan de internationale gemeenschap is en blijvend betrokken is met de VN en de

geassocieerde instanties en secretariaten. Bainimarama benadrukt hierbij de rol van Fiji betreffende de kwestie van vredeshandhaving en vredesopbouw van de VN:

There is no better example of this engagement [with the United Nations] than Fiji's long-term contribution to the cause of United Nations peacekeeping and peacebuilding. Fijian servicemen and women currently serve in peacekeeping missions in Iraq, southern Sudan, Liberia, Darfur and Timor-Leste (VN, 2010, p. 22).

Fiji maakt hier gebruik van prestatie indicatoren in de vorm van Fijische militairen die dienen in vredesmissies. Hiermee toont Fiji aan achter de vredesnormen van de VN te staan en zet zichzelf hiermee in een voorbeeldpositie voor de rest van de wereld.

Verwachtingen

Uit de data-analyse van de laatste casus blijkt dat verwachting 2 ook hier van toepassing is; in de jaarlijkse speeches van Fiji in de AVVN in de tijdsperiode van 2010 – 2020 zijn er in totaal 41 keren kwesties aangekaart door middel van het gebruik van in ieder geval één sub-strategie van de SLSS, waarbij volgens Tabel 1 de drie sub-strategieën in totaal 69 keren zijn toegepast. Als er wordt gekeken naar de hoeveelheden per sub-strategie in Tabel 1, valt wederom de sub-strategie ‘de kleine staat als lobbyist’ op. Waar Trinidad en Tobago en Mauritius één keer gebruik maken van kennis van belangengroepen en Fiji geen enkele keer, past Fiji wel vier keer de kennis van de publieke opinie toe. Dit aantal is eveneens relatief laag, waardoor verwachting 1 ook bij deze sub-strategie aansluit. De verklaring waarom het aantal keren gebruik van de kennis van de publieke opinie iets hoger ligt dan bij Trinidad en Tobago en Mauritius, ligt waarschijnlijk in de poging van het regime van Fiji om de eigen bevolking te betrekken bij de ontwikkeling van de nieuwe constitutie. Er heeft namelijk een participatief proces plaatsgevonden in de ontwikkeling van deze nieuwe constitutie, waarbij onder andere de burgers van Fiji zelf zijn geraadpleegd (Kant & Rakuita, 2014, p. 1). Kennis van de publieke opinie met betrekking tot dit proces was waarschijnlijk al beschikbaar en Fiji heeft daarom geen extra middelen hoeven in te zetten om deze kennis te vergaren en toe te passen.

Succesvol?

De vaststelling dat de SLSS door de drie casussen is toegepast in de AVVN geeft geen indicatie of deze toepassing ook succesvol is geweest. Er is per casus dieper ingegaan op een kwestie die veelvuldig is aangekaart door middel van de SLSS. Op basis van verkregen aandacht voor deze kwesties in diverse nieuwsberichten of in de resoluties van de AVVN, kan er een subtiele koppeling gemaakt worden tussen de geanalyseerde toepassing van het gebruik van de SLSS en de bijbehorende mate van succes.

Trinidad en Tobago: Duurzaam Gebruik en Onderhoud Oceanen

Trinidad en Tobago heeft meerdere malen de kwestie betreffende duurzaam gebruik en onderhoud van de oceanen aan het licht proberen te brengen door middel van de SLSS. De ontwikkeling van een juridisch bindend instrument inzake de *United Nations Convention on the Law of the Sea* draagt bij aan het duurzame gebruik en onderhoud van de oceanen. De AVVN heeft in 2017 een resolutie aangenomen waarin werd besloten dat een intergouvernementele conferentie bijeengeroepen zou worden om een internationaal juridisch bindend instrument feitelijk uit te werken, in het kader van de *United Nations Convention on the Law of the Sea* inzake duurzaam gebruik en onderhoud van de mariene biologische diversiteit van gebieden buiten de nationale jurisdictie (General Assembly, 2017). Momenteel hebben er drie van de in totaal vier bijeenkomsten van de conferentie plaatsgevonden (VN, 2020b). Gezien de aangenomen resolutie en het bewijs van het actieve proces van de ontwikkeling van een juridisch bindend instrument, kan gezegd worden dat verwachting 4 van toepassing is. Echter, nieuwsberichten waarin Trinidad en Tobago specifiek gekoppeld wordt aan de kwestie van duurzaam gebruik en onderhoud van de oceanen of aan de ontwikkeling van het bovengenoemde juridisch bindende instrument, komen niet duidelijk naar voren. De relatie tussen de impact van Trinidad en Tobago door middel van de SLSS en deze kwestie kan hierdoor niet gelegd worden.

Mauritius: Soevereiniteitskwestie Chagos-archipel

Mauritius kaart in zijn speeches meerdere malen de soevereiniteitskwestie van de Chagos-archipel aan, door middel van de SLSS. Wat betreft de status van deze soevereiniteitskwestie heeft de AVVN in 2019 een resolutie aangenomen waarin een advies van het Internationaal Gerechtshof was opgenomen (General Assembly, 2019). Dit advies bleek in het voordeel van Mauritius: de eis was dat het Verenigd Koninkrijk zich binnen zes maanden uit het gebied van de Chagos-archipel zou terugtrekken (VN, 2019). In de media hebben diverse

nieuwsplatformen het geschil behandeld. Zo kaartte de BBC aan hoe de Britse regering de gehele populatie van de Chagos-archipel uitzette (BBC, 2019), en werd er in een nieuwsbericht van Al Jazeera genoemd hoe het Verenigd Koninkrijk werd opgeroepen om de ‘dekolonisatie te voltooien’ (Al Jazeera, 2019). Echter, de eerdergenoemde resolutie is niet bindend met als gevolg dat het Verenigd Koninkrijk nog geen aanstalten heeft gemaakt om te vertrekken. Desalniettemin is het een feit dat de resolutie was aangenomen met 116 stemmen voor, zes tegen en 56 onthoudingen, wat aangeeft dat het merendeel van de internationale gemeenschap Mauritius in het gelijk stelde (VN, 2019). De SLSS die Mauritius heeft toegepast wat betreft de Chagos-archipel soevereiniteitskwesie geeft de indruk in bepaalde mate succesvol te zijn geweest als het gaat om internationaal verkregen aandacht, gezien de combinatie van de aangenomen resolutie binnen de AVVN en aandacht op diverse mediaplatformen inzake deze kwesie. Verwachting 4 sluit hierbij aan, aangezien Mauritius ondanks zijn kwetsbaarheden relatief succesvol invloed heeft kunnen uitoefenen op de internationale gemeenschap. Voornamelijk de sub-strategieën ‘de kleine staat als lobbyist’ en ‘de kleine staat als norm entrepreneur’ van de SLSS, hebben hier mogelijk een rol bij gespeeld.

Fiji: Klimaatkwesie

De sub-strategie ‘de staat als behartiger van eigen belangen’ is meerdere malen door Fiji toegepast op de klimaatkwesie. Een belangrijke stap voorwaarts inzake het behoud van het ecosysteem van de planeet was volgens Fiji de Oceaanconferentie van de VN (VN, 2017b). Deze Oceaanconferentie vond plaats in juni 2017 en was door Fiji gehost in samenwerking met Zweden. De AVVN nam de consensusresolutie ‘*Our ocean, our future: call for action*’ van de Oceaanconferentie aan (General Assembly, 2017). De AVVN bedankte expliciet Fiji en Zweden voor het mede-hosten van deze gebeurtenis (VN, 2017b). Daarnaast noemen diverse mediaberichten de kwesie van klimaatverandering in relatie met Fiji. Zo demonstreert een nieuwsbericht van Al Jazeera aan de hand van quotes van de minister-president van Fiji hoe klimaatverandering tegen het einde van de eeuw de oorzaak kan zijn van dode koraalriffen over de hele wereld met consequenties voor ongeveer een miljard mensen (Witschge, 2018). Ook de BBC gebruikt quotes van de minister-president van Fiji om een nieuwsbericht over de extreme weersomstandigheden van Fiji ten gevolge van klimaatverandering te onderbouwen (BBC News, 2018). De mate van succes van de toepassing van de SLSS door Fiji op de klimaatkwesie lijkt niet noodzakelijk beïnvloed te zijn door de afwezigheid van een daadwerkelijke consensuscultuur in de AVVN. Hiermee wordt verwachting 3 tegengesproken. De kwetsbaarheden van Fiji wat betreft klimaatverandering worden vaak als bron gebruikt voor de

toepassing van de SLSS. Fiji is hier succesvol in gebleken, gezien de combinatie van de consensusresolutie van de Oceaanconferentie en de aandacht op diverse mediaplatformen inzake deze kwestie, waardoor verwachting 4 van toepassing lijkt te zijn.

Conclusie

Dit onderzoek had als doel om de theorie van de slimme staat als strategie zoals beschreven door Grøn en Wivel (2011), toe te passen op nieuwe casussen in een nieuwe institutionele omgeving. Aan de hand van het analyseren van de speeches van drie kleine niet-Europese staten in de tijdsperiode van 2010-2020 zijn er vier bevindingen duidelijk naar voren gekomen. Ten eerste kan er geconcludeerd worden dat in alle drie de gevallen er wel degelijk gebruik is gemaakt van de SLSS. Verwachting 2 sluit hier deels bij aan; blijkbaar is macht meer dan alleen sterk zijn op materieel gebied en is een van die manieren om dit te bereiken het toepassen van de SLSS.

Ten tweede, als er ingezoomd wordt op de afzonderlijke sub-strategieën laten de bevindingen zien dat binnen de sub-strategie ‘de kleine staat als lobbyist’ opvalt dat de kennis van belangengroepen en de publieke opinie nauwelijks worden gebruikt. Deze overeenkomst is opvallend; ondanks de verschillen in de mate van welvaart tussen de casussen lijken ze allemaal financiële beperkingen te ervaren op dit gebied. Verwachting 1 is hierop deels van toepassing, aangezien in vergelijking met kleine Europese staten, de beperktere financiële capaciteiten van kleine niet-Europese staten invloed lijken te hebben op de toepassing van deze specifieke sub-strategie. Dat dit geen beperking lijkt voor de overige twee bronnen binnen ‘de kleine staat als lobbyist’ komt waarschijnlijk doordat kleine niet-Europese staten vaak zelf beschikken over kennis van een specifiek probleemgebied en de kennis van experts meestal wordt verkregen van gespecialiseerde instanties binnen de VN, waar lidstaten vrij eenvoudig toegang tot hebben.

Ten derde maakt Fiji, in vergelijking met Trinidad en Tobago en Mauritius, minder vaak gebruik van de SLSS en past dit toe op een kleinere hoeveelheid kwesties. De verklaring hiervoor is de nauwe focus op het profileren van Fiji als een duurzame democratie. Er kan hierdoor beargumenteerd worden dat hoe meer binnenlandse politieke stabiliteit een kleine niet-Europese staat geniet, hoe meer ze in staat zijn om de SLSS uit te dragen. Voorafgaand was dit niet voorspeld en dit is daardoor ook niet terug te koppelen aan de verwachtingen. Een aanbeveling voor toekomstige onderzoeken is dan ook om de relatie tussen binnenlandse politieke stabiliteit en de SLSS verder te onderzoeken.

De laatste bevinding is dat de mate van succes wat betreft het gebruik van de SLSS per casus verschilt. De relatie tussen de aangekaarte kwestie en de impact van de casus hierop is bij Mauritius en Fiji aantoonbaar, wat aansluit bij verwachting 4. Het valt echter te betwisten of de aangetoonde successen volledig toe te schrijven zijn aan het gebruik van de SLSS of dat andere strategieën of omstandigheden hier verantwoordelijk voor zijn geweest. Daarnaast was de relatie tussen de aangekaarte kwestie en hierop de impact van Trinidad en Tobago bezwaarlijk, gezien de afwezigheid van aandacht hiervoor in internationale nieuwsberichten; verwachting 3 lijkt hierop aan te sluiten. Hieruit toonaangevende conclusies trekken zou gezien de beperkingen van de conceptualisatie van succes in dit onderzoek niet gerechtvaardigd zijn. De belangrijkste implicatie voor dit onderzoek is dan ook dat toekomstige onderzoeken de focus zouden moeten leggen op de ontwikkeling van meetbare indicatoren van succes, om het daadwerkelijke effect van de SLSS weer te kunnen geven.

Concluderend kan gezegd worden dat het concept van Grøn en Wivel (2011) van de SLSS als onderhandelingsstrategie zoals in Europese context, ook succesvol gebruikt kan worden door kleine niet-Europese staten in de AVVN. Dit is dan ook het antwoord op de hoofdvraag van het onderzoek. Aangezien de casussen zijn geselecteerd aan de hand van het *most different systems design* en de resultaten van dit onderzoek laten zien dat alle casussen gebruik kunnen maken van de SLSS, kan er gezegd worden dat vrijwel alle kleine niet-Europese staten ook gebruik zouden moeten kunnen maken van de SLSS. Het constructivisme, waar de SLSS op gebaseerd is, wordt hiermee bevestigd. Kennis, ideeën, normen en argumentatie blijken invloed te hebben op de politiek (Finnemore & Sikkink, 2001, p. 392). Kleine staten die deze factoren toepassen beschikken daardoor over een bepaalde vorm van macht, die niet volledig afhankelijk is van materiële factoren.

Literatuurlijst

- Abraham, G. (2011). Paradise Claimed: Disputed Sovereignty over the Chagos Archipelago. *South African Law Journal*, 128(1), 63-99.
- Al Jazeera. (2019, 22 mei). *Britain Loses UN Vote over Chagos Islands*. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://www.aljazeera.com/news/2019/05/britain-loses-vote-chagos-islands-190522160820797.html>
- Armstrong, H. W. & Read, R. (2003). The Determinants of Economic Growth in Small States. *The Round Table*, 92(368), 99–124.
- Arter, D. (2000). Small State Influence within the EU: The Case of Finland's 'Northern Dimension Initiative.' *JCMS: Journal of Common Market Studies*, 38(5), 677–697.
- BBC News. (2018, 3 april). *Climate Change Will Destroy Us, Says Fiji*. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://www.bbc.com/news/world-asia-43625608>
- BBC News. (2019, 25 februari). *UK Should End Chagos Islands Control - UN*. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://www.bbc.com/news/uk-47358602>
- Beine, M., Docquier, F. & Schiff, M. (2008). *Brain Drain and its Determinants: a Major Issue for Small States*. (IZA Discussion Papers No. 3398). Institute for the Study of Labor Economics (IZA). Geraadpleegd op 24 april 2020, van <https://www.econstor.eu/handle/10419/35103>
- Berridge, G. R. & Jennings, A. (1985). *Diplomacy at the UN*. Londen, Verenigd Koninkrijk: Palgrave Macmillan.
- Björkdahl, A. (2007). Swedish Norm Entrepreneurship in the UN. *International Peacekeeping*, 14(4), 538–552.
- Braveboy-Wagner, J. (2010). Opportunities and Limitations of the Exercise of Foreign Policy Power by a Very Small State: the Case of Trinidad and Tobago. *Cambridge Review of International Affairs*, 23(3), 407-427.
- Briant Carant, J. (2016). Unheard Voices: a Critical Discourse Analysis of the Millennium Development Goals' Evolution into the Sustainable Development Goals. *Third World Quarterly*, 38(1), 16–41.

- Broman, M. (2005, maart). *Small State Influence in the European Union 'Small State Smart State'?* Paper presented at 46th Annual Convention of International Studies Association, Honolulu, Hawaii.
- Broome, A. & Quirk, J. (2015). The Politics of Numbers: the Normative Agendas of Global Benchmarking. *Review of International Studies*, 41(5), 813–818.
- Browning, C. S. (2006). Small, Smart and Salient? Rethinking Identity in the Small States Literature. *Cambridge Review of International Affairs*, 19(4), 669–684.
- Claude, I. L. (1966). Collective Legitimization as a Political Function of the United Nations. *International Organization*, 20(3), 367-379.
- Commonwealth Foundation. (2015). *Commonwealth Insights: Climate Resilience in Small States*. Geraadpleegd op 2 april 2020, van <https://commonwealthfoundation.com/wp-content/uploads/2017/01/CF-Commonwealth-Insights-CPF2015-Discussion-Paper-Climate-resilience-in-small-states.pdf>
- Corbett, J. & J. Connell. (2015). All the World is a Stage: Global Governance, Human Resources, and the ‘Problem’ of Smallness. *The Pacific Review*, 28(3), pp. 435-459.
- Corbett, J., Xu, Y. & Weller, P. (2019). Norm Entrepreneurship and Diffusion ‘from below’ in International Organisations: How the Competent Performance of Vulnerability Generates Benefits for Small States. *Review of International Studies*, 45(4), 647–668.
- Crowards, T. (2002). Defining the Category of ‘Small’ States. *Journal of International Development*, 14(2), 143-179.
- De Wereldbank. (2018a). *Trinidad and Tobago*. Geraadpleegd op 7 mei 2020, van <https://data.worldbank.org/country/trinidad-and-tobago?view=chart>
- De Wereldbank. (2018b). *Mauritius*. Geraadpleegd op 7 mei 2020, van <https://data.worldbank.org/country/mauritius?view=chart>
- De Wereldbank. (2018c). *Fiji*. Geraadpleegd op 7 mei 2020, van <https://data.worldbank.org/country/fiji?view=chart>
- De Wereldbank. (2020). *The World Bank in Small States Overview*. Geraadpleegd op 27 mei 2020, van <https://www.worldbank.org/en/country/smallstates/overview>

- DiploFoundation. (2010). *Diplomacy of Small States*. Geraadpleegd op 27 mei 2020 van <https://www.diplomacy.edu/small-states-diplomacy#ff1-36>
- Elgström, O. & Jönsson, C. (2000). Negotiation in the European Union: Bargaining or Problem-Solving? *Journal of European Public Policy*, 7(5), 684–704.
- Finnemore, M. & Sikkink, K. (1998). International Norm Dynamics and Political Change. *International Organization*, 52(4), 887–917.
- Finnemore, M. & Sikkink, K. (2001). Taking Stock: the Constructivist Research Program in International Relations and Comparative Politics. *Annual Review of Political Science*, 4(1), 391-416.
- Firth, S., Fraenkel, J. & Lal, B. V. (2009). *The 2006 Military Takeover in Fiji: a Coup to End All Coups?* (4^e ed.). Canberra, Australië: Australian National University E-Press.
- Fukuda-Parr, S. & McNeill, D. (2019). Knowledge and Politics in Setting and Measuring the SDGs: Introduction to Special Issue. *Global Policy*, 10(1), 5-15.
- General Assembly resolution 71/312, *Our Ocean, Our Future: Call for Action*, A/RES/71/312 (6 juli 2017), geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/A/RES/71/312>
- General Assembly resolution 72/249, *International Legally Binding Instrument under the United Nations Convention on the Law of the Sea on the Conservation and Sustainable Use of Marine Biological Diversity of Areas beyond National Jurisdiction*, A/RES/72/249 (24 december 2017), geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/a/res/72/249>
- General Assembly resolution 73/295, *Advisory Opinion of the International Court of Justice on the Legal Consequences of the Separation of the Chagos Archipelago from Mauritius in 1965*, A/RES/73/295 (22 mei 2019), geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/RES/73/295>
- Grøn, C. H. & Wivel, A. (2011). Maximizing Influence in the European Union after the Lisbon Treaty: from Small State Policy to Smart State Strategy. *Journal of European Integration*, 33(5), 523–539.
- Hassanali, K. (2015). Improving Ocean and Coastal Governance in Trinidad and Tobago – Moving towards ICZM. *Ocean & Coastal Management*, 106, 1–9.

- Heisenberg, D. (2005). The Institution of ‘Consensus’ in the European Union: Formal versus Informal Decision-Making in the Council. *European Journal of Political Research*, 44(1), 65-90.
- Joenniemi, P. (1998). From Small to Smart: Reflections on the Concept of Small States. *Irish Studies in International Affairs*, 9, 61-62.
- Kant, R. & Rakuita, E. (2014). *Public Participation & Constitution-Making in Fiji: a Critique of the 2012 Constitution-Making Process*. (SSGM Discussion Paper 2014:6). Australian National University. Geraadpleegd op 30 mei 2020, van <https://openresearch-repository.anu.edu.au/bitstream/1885/12254/1/Kant%20%26%20Rakuita%20Public%20participation%202014.pdf>
- Kille, K. J. & Scully, R. M. (2003). Executive Heads and the Role of Intergovernmental Organizations: Expansionist Leadership in the United Nations and the European Union. *Political Psychology*, 24(1), 175-198.
- Lockwood Payton, A. (2010). *Consensus Procedures for International Organizations*. (Max Weber Working Paper Series: EUI MWP 2010:22). Cadmus, European University Institute Research Repository. Geraadpleegd op 30 mei 2020, van <http://hdl.handle.net/1814/14381>
- Loomis, K. D. (2009). A Comparison of Broadcast World News Web Pages: Al Jazeera English, BBC, CBS, and CNN. *Electronic News*, 3(3), 143-160.
- McNamara, K. E. & Des Combes, H. J. (2015). Planning for Community Relocations due to Climate Change in Fiji. *International Journal of Disaster Risk Science*, 6(3), 315–319.
- Neumann, I. B. & Gstöhl, S. (2006). Lilliputians in Gulliver’s World? In C. Ingebritsen, I. B. Neumann, S. Gstöhl & J. Beyer (Reds.), *Small States in International Relations* (pp. 3–36). Seattle, Verenigde Staten: University of Washington Press.
- Pedi, R. & Sarri, K. (2019). From the ‘Small but Smart State’ to the ‘Small and Entrepreneurial State’: Introducing a Framework for Effective Small State Strategies within the EU and beyond. *Baltic Journal of European Studies*, 9(1), 3–19.
- Sevenans, J., Walgrave, S. & Epping, G. J. (2016). How Political Elites Process Information from the News: The Cognitive Mechanisms behind Behavioral Political Agenda-Setting Effects. *Political Communication*, 33(4), 605-627.

- Smith, C. B. (1999). The Politics of Global Consensus Building: a Comparative Analysis. *Global Governance*, 5(2), 173-201.
- Tarp, M. & Hansen, J. (2013). *Size and Influence. How Small States Influence Policy Making in Multilateral Arenas*. (DIIS Working Paper 2013:11). Geraadpleegd op 1 mei 2020, van <https://css.ethz.ch/en/services/digital-library/publications/publication.html/173785>
- Teune, H. & Przeworski, A. (1970). *The Logic of Comparative Social Inquiry* (1^e ed.). New York, Verenigde Staten: Wiley-Interscience.
- The Commonwealth. (2020a). *Small States*. Geraadpleegd op 12 april 2020, van <https://thecommonwealth.org/our-work/small-states>
- The Commonwealth. (2020b). *Trinidad and Tobago*. Geraadpleegd op 7 mei 2020, van <https://thecommonwealth.org/our-member-countries/trinidad-and-tobago/constitution-politics>
- The Commonwealth. (2020c). *Mauritius*. Geraadpleegd op 7 mei 2020, van <https://thecommonwealth.org/our-member-countries/mauritius/constitution-politics>
- The Commonwealth. (2020d). *Fiji*. Geraadpleegd op 7 mei 2020, van <https://thecommonwealth.org/our-member-countries/fiji/constitution-politics>
- Thorhallsson, B. (2012). Small States in the UN Security Council: Means of Influence? *The Hague Journal of Diplomacy*, 7(2), 135–160.
- Thorhallsson, B. (2018). Studying Small States: A Review. *Small States & Territories*, 1(1), 17–34.
- Vandenbosch, A. (1964). The Small States in International Politics and Organization. *The Journal of Politics*, 26(2), 293–312.
- Väyrynen, R. (1985). The United Nations and the Resolution of International Conflicts. *Cooperation and Conflict*, 20(3), 141-171.
- Verenigde Naties. (2010, 27 september). General Assembly Sixty-fifth session 19th plenary meeting. Geraadpleegd op 26 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/65/PV.19>
- Verenigde Naties. (2011a, 24 september). General Assembly Sixty-sixth session 22nd plenary meeting. Geraadpleegd op 2 mei 2019, van https://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/66/PV.22

Verenigde Naties. (2013, 25 september). General Assembly Sixty-eighth session 10th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/68/PV.10>

Verenigde Naties. (2015a, 2 oktober). General Assembly Seventieth session 26th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/a/70/pv.26>

Verenigde Naties. (2015b, 2 oktober). General Assembly Seventieth session 25th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/70/PV.25>

Verenigde Naties. (2016a, 26 september). General Assembly Seventy-first session 22th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/71/PV.22>

Verenigde Naties. (2017a, 20 september). General Assembly Seventy-second session 10th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/72/PV.10>

Verenigde Naties. (2017b) General Assembly Adopts Resolution Underlining Protection of Ocean Health, as Delegate Calls Declaration Step towards Preserving Planet's Ecosystem. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://www.un.org/press/en/2017/ga11928.doc.htm>

Verenigde Naties. (2018a, 29 september). General Assembly Seventy-third session 14th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/73/PV.14>

Verenigde Naties. (2018b, 28 september). General Assembly Seventy-third session 12th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/73/PV.12>

Verenigde Naties. (2019). General Assembly Welcomes International Court of Justice Opinion on Chagos Archipelago, Adopts Text Calling for Mauritius' Complete Decolonization. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://www.un.org/press/en/2019/ga12146.doc.htm>

Verenigde Naties. (2020a). Dag Hammarskjöld Library Research Guides UN Documentation: Overview: Resolutions & Decisions. Retrieved from <https://research.un.org/en/docs/resolutions>

Verenigde Naties. (2020b). Intergovernmental Conference on Marine Biodiversity of Areas beyond National Jurisdiction. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://www.un.org/bbnj/>

Verenigde Naties. (z.d.-a). Functions and Powers of the General Assembly. Geraadpleegd op 25 mei 2020, van <https://www.un.org/en/ga/about/background.shtml>

- Verenigde Naties. (z.d.-b). *About UN Membership*. Geraadpleegd op 31 maart 2020, van <https://www.un.org/en/sections/member-states/about-un-membership/index.html>
- Walgrave, S. & Van Aelst, P. (2006). The Contingency of the Mass Media's Political Agenda Setting Power: toward a Preliminary Theory. *Journal of Communication*, 56(1), 88–109.
- Witschge, L. (2018, 17 januari). *Fiji PM: 'We Are Losing the Battle' to Save Coral Reefs*. Al Jazeera. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://www.aljazeera.com/news/2018/01/fiji-pm-losing-battle-save-coral-reefs-180117164653362.html>
- Wivel, A. (2005). The Security Challenge of Small EU Members States: Interests, Identity, and the Development of the EU as a Security Actor. *Journal of Common Market Studies*, 43(2), 393-412.
- Wivel, A. (2010). From Small State to Smart State: Devising a Strategy for Influence in the European Union. In R. Steinmetz., & A. Wivel. (Reds.), *Small States in Europe: Challenges and Opportunities* (pp. 15-29). Londen, Verenigd Koninkrijk: Ashgate.
- Wouters, J. & Chané, A. L. (2016). Brussels Meets Westphalia: The European Union and the United Nations. In P. Eeckhout & M. Lopez-Escudero (Reds.), *The European Union's External Action in Times of Crisis* (pp. 299-323). Oxford, Verenigd Koninkrijk: Hart Publishing.

Appendix

Appendix 1. Lijst overige geanalyseerde speeches

- Verenigde Naties. (2010, 27 september). General Assembly Sixty-fifth session 20th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/65/PV.20>
- Verenigde Naties. (2010, 27 september). General Assembly Sixty-fifth session 19th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/65/PV.19>
- Verenigde Naties. (2010, 28 september). General Assembly Sixty-fifth session 21th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/65/PV.21>
- Verenigde Naties. (2011, 23 september). General Assembly Sixty-sixth session 21th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/66/PV.21>
- Verenigde Naties. (2011, 24 september). General Assembly Sixty-sixth session 22th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/66/PV.22>
- Verenigde Naties. (2011, 26 september). General Assembly Sixty-sixth session 27th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/66/PV.27>
- Verenigde Naties. (2012, 1 oktober). General Assembly Sixty-seventh session 19th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/67/PV.19>
- Verenigde Naties. (2012, 28 september). General Assembly Sixty-seventh session 17th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/67/PV.17>
- Verenigde Naties. (2013, 25 september). General Assembly Sixty-eighth session 8th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/68/PV.8>
- Verenigde Naties. (2013, 28 september). General Assembly Sixty-eighth session 18th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/68/PV.18>
- Verenigde Naties. (2014, 26 september). General Assembly Sixty-ninth session 14th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/69/PV.14>
- Verenigde Naties. (2014, 27 september). General Assembly Sixty-ninth session 15th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/69/PV.105>
- Verenigde Naties. (2014, 30 september). General Assembly Sixty-ninth session 20th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/69/PV.20>

Verenigde Naties. (2015a, 2 oktober). General Assembly Seventieth session 26th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/70/PV.126>

Verenigde Naties. (2016, 23 september). General Assembly Seventy-first session 17th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/71/PV.17>

Verenigde Naties. (2017, 21 september). General Assembly Seventy-second session 14th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/72/PV.14>

Verenigde Naties. (2017, 23 september). General Assembly Seventy-second session 21th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/72/PV.21>

Verenigde Naties. (2018, 28 september). General Assembly Seventy-third session 12th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/73/PV.12>

Verenigde Naties. (2019, 25 september). General Assembly Seventy-third session 5th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/73/PV.5>

Verenigde Naties. (2019, 27 september). General Assembly Seventy-third session 10th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/73/PV.10>

Verenigde Naties. (2019, 27 september). General Assembly Seventy-third session 9th plenary meeting. Geraadpleegd op 14 mei 2020, van <https://undocs.org/en/A/73/PV.9>